

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **Vašíček a partneři s. r. o., advokátní kancelář**, se sídlem Dominikánské náměstí 656/2, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 A 196/2017 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyně podala žalovanému dne 24. 7. 2017 žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žádala „o poskytnutí seznamu typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy vozidla CITROËN C4, modelu vyráběného od roku 2004 do roku 2010, pro které bylo žalovaným vydáno schválení technické způsobilosti“. Dále žádala „o poskytnutí informace, jaké dokumenty byly držitelem žalovanému předloženy jako podklad pro vydání rozhodnutí o schválení technické způsobilosti těchto typů systémů, konstrukčních částí a výbavy“ předmětného vozidla.

[2] Žalovaný vyhověl druhé části žádosti přípisem ze dne 4. 8. 2017, ve kterém uvedl, že podkladem vydání rozhodnutí o schválení technické způsobilosti byl pouze vlastní katalog značkového příslušenství, který žalobkyně následně obdržela. K první části žádosti vydal rozhodnutí ze dne 4. 8. 2017, č. j. 325/2017-072-Z106/6, kterým poskytnutí

informace odmítl z faktických důvodů, neboť požadovanými informacemi nedisponoval. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že schválení systémů, konstrukčních částí a výbavy pro daný model vozidla v požadovaném období bylo učiněno rozhodnutím pod č. 961 s čísly jednacími počínaje č. j. 3068/03-150 a dalšími tak, jak bylo vydáváno rozhodnutí o prodloužení tohoto schválení. Vlastní číslo schválení zůstává nezměněno. Toto schválení se vztahuje na značkové příslušenství vozidel zn. CITROËN. Neobsahuje seznamy všech schválených dílů, neboť po obsahové stránce odkazuje na katalog značkového příslušenství výrobce vozidla.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace rozklad, který ministr žalované rozhodnutím ze dne 2. 10. 2017, č. j. 29/2017-510-RK/4 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V rozhodnutí o rozkladu je konstatováno, že podkladem rozhodnutí o schválení technické způsobilosti č. 961 ze dne 4. 8. 2003, č. j. 3068/03-15 vydané Ministerstvem dopravy, odboru provozu silničních vozidel pro vozidlo CITROËN C4, model vyráběný od roku 2004 do roku 2010, byl pouze katalog základního příslušenství č. TMK 23 01 049 (dále jen „katalog“), který již byl žalobkyni poskytnut. Žalobkyní požadovaný seznam typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy předmětného vozidla neexistuje, v katalogu uveden není a ani nebyl vytvořen.

[4] Žalobkyně se proti rozhodnutí o rozkladu bránila žalobou, kterou brojila proti neposkytnutí požadovaného „seznamu typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy“ předmětného vozidla. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu zamítl. Soud dospěl k závěru, že tvrzení žalovaného o důvodu faktické neexistence požadovaného seznamu jsou věrohodná. Ze správního spisu ani z rozhodnutí o schválení technické způsobilosti nelze seznat žádné indicie nasvědčující tomu, že by kromě katalogu příslušenství existoval nějaký další seznam příslušenství mající původ například ve vlastní činnosti žalovaného. Správní orgány nebyly povinny žalobkyní požadovaný seznam vytvořit, neboť by již měnily obsah zaznamenané informace, resp. by již vytvářely nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Závěrem městský soud konstatoval, že žalobkyně se nemůže prostřednictvím soudního přezkumu rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím úspěšně domáhat vytvoření nového seznamu příslušenství, který by na rozdíl od katalogu obsahoval zřetelnější fotografie, technickou specifikaci atd. Účelem práva na informace není napravovat zjištěná pochybení.

II.

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku městského soudu z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatelka je názoru, že žalovaný požadovanou informací disponuje, neboť je obsažena v katalogu příslušenství, který byl podkladovým dokumentem pro vydání rozhodnutí o schválení technické způsobilosti č. 961, a v příloze tohoto rozhodnutí nazvané „základní technický popis schváleného vozidla nebo samostatného technického celku vozidla“. Stěžovatelka se tak nedomáhá vytvoření nové informace, ale pouhého mechanického sestavení seznamu příslušenství, které bylo schváleno. Městský soud nesprávně vyložil pojem vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o

pokračování

svobodném přístupu k informacím, a to v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 – 67, publ. pod č. 2635/2012 Sb. NSS.

[6] Stěžovatelka pokládá rozsudek městského soudu za vnitřně rozporný, jelikož městský soud konstatoval, že žalovaný předmětnou informací nedisponuje, a na druhé straně uvádí, že požadovaná informace již byla poskytnuta. Městský soud z relevantních ustanovení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“) dovodil, že žalovaný eviduje informace o tom, který typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, schválil. Stěžovatelka poukázala na znění žádosti o poskytnutí informací, kterou žádala poskytnutí „seznamu typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy“ předmětného vozidla. Znění žádosti je v souladu s provedeným výkladem, avšak oproti názoru městského soudu má stěžovatelka za to, že jí informace nebyla poskytnuta. Žalovaným poskytnutý katalog je ve skutečnosti obrázkovým prospektem s písmem na hranici čitelnosti, který požadované informace neobsahuje.

[7] Městský soud se dle stěžovatelky nedostatečně seznámil s obsahem spisu, neboť opomenul, že přílohou rozhodnutí o schválení technické způsobilosti č. 961 byl „základní technický popis schváleného vozidla nebo samostatného technického celku vozidla“. Obsah správního spisu naopak svědčí o tom, že kromě katalogu existují ještě i další dokumenty obsahující specifikaci schváleného příslušenství.

[8] Stěžovatelka brojí proti interpretaci obsahu žádosti o poskytnutí informace městským soudem, který uvedl, že stěžovatelka se domáhala poskytnutí informace v takové formě, která by měla mít dle jejího názoru určitý zákonem předvídaný standard kvality. Stěžovatelka k tomuto uvádí, že se požadované informace domáhala bez ohledu na její formu.

[9] Stěžovatelka se v závěru kasační stížnosti vymezila vůči názoru městského soudu, že žádost o informace nelze napravovat tvrzené nezákonnosti v činnosti žalovaného. Stěžovatelka uvádí, že žádost o informace požadovala pouze poskytnutí informace, nikoliv to, aby zpochybnula rozhodnutí žalovaného.

[10] Stěžovatelka oznámila zdejšímu soudu přípisem ze dne 5. 8. 2018, že žalovanému zaslala žádost o informaci ze dne 6. 7. 2018 ohledně homologace konkrétního typu parkovacího asistenta, který byl klientce stěžovatelky prodán společně s předmětným osobním vozem autorizovaným prodejcem. Žalovaný v odpovědi uvedl, že „v rámci schválení technické způsobilosti č. 961, č. j. 3068/03-150 bylo schváleno značkové příslušenství uvedené v katalogu základního příslušenství, přičemž v katalogu je parkovací asistent uveden pod objednacím číslem 9452.71 a 81.“ Dále žalovaný uvedl, že „pod objednacím číslem 9452.71 je uvedeno zařízení od Texalarm/Delphi, což je parkovací asistent, kde je překážka snímána pomocí snímače/antény přilepené z vnitřní strany nárazníku. Pod objednacím číslem 9452.81 je uvedeno zařízení od firmy META, což je parkovací asistent se dvěma snímači v přední části a dvěma snímači v zadní části.“ Stěžovatelka uvádí, že tyto údaje o výrobci ani jakýkoliv popis technického řešení se v katalogu nenachází. Uvedeným prokazuje, že žalovaný

požadovanými informacemi disponuje, a to minimálně v případě parkovacích asistentů. Tvrzení žalovaného, že katalog je jediným dokumentem, který obsahuje informace o schváleném příslušenství, je nepravdivé. Stěžovatelka vzhledem k uvedenému požaduje zrušení rozsudku městského soudu.

[11] Žalovaný se plně ztotožňuje s rozsudkem městského soudu. Soud aplikoval pojem vytváření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o informacích v souladu s judikaturou NSS. Žalovaný nemá povinnost vést stěžovatelkou požadovaný seznam příslušenství. Rozsudek není vnitřně rozporný. Městský soud se dostatečně seznámil s obsahem spisu, jelikož jediným podkladem rozhodnutí o schválení technické způsobilosti byl katalog. Stěžovatelkou uváděná příloha rozhodnutí o schválení technické způsobilosti neexistuje, nikdy nevznikla a ani s ohledem na nároky schvalovacího procesu nemusela vzniknout. Rozhodnutí žalovaného (formuláře) obsahují odkaz na přílohu, avšak pokud není na konci řádku uvedeno číslo dokumentu, příloha vydána nebyla. Navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III.

[12] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Podle věty první § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím: *„Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě,…”*

[15] Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím: *„Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.”*

[16] Podle § 15 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích: *„Silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky nebo nedokončená silniční vozidla lze uvádět na trh pouze, pokud je schválena jejich technická způsobilost.”*

[17] Podle judikatury Nejvyššího správního soudu představuje právo na informace jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné správě (viz např. rozsudek ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 28/2007 - 89). Jedním z hlavních významů subjektivního práva na informace je, že dává občanům možnost vykonávat kontrolní funkce ve vztahu k fungování veřejné moci.

[18] Z judikatury zdejšího soudu rovněž vyplývá, že povinnost poskytovat informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím se vztahuje pouze k těm informacím, které splňují definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím a na které se podle téhož zákona nevztahuje zákonná výluka nebo omezení (např. dle § 7 – 11). Poskytnout lze logicky pouze takové informace, které má povinný subjekt k dispozici. Teprve v případě, že jimi nedisponuje, nastupuje určení, zda měl zákonnou povinnost

pokračování

evidovat požadované informace. Pokud povinný subjekt takovou povinnost neměl, žadatel nemá na poskytnutí informace právní nárok a povinný subjekt požadované informace za žadatele dále nezjišťuje. Povinný subjekt by totiž musel vytvářet či přesněji zjišťovat novou informaci, k jejímuž poskytnutí v takovém případě není povinen dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (viz rozsudky NSS ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67, publ. pod č. 2635/2012 Sb. NSS, ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014 - 41, publ. pod č. 3223/2015 Sb. NSS, a ze dne 26. 6. 2017, č. j. 6 As 251/2016 - 26).

[19] V nyní posuzovaném případě je situace stěžovatelky obdobná. Stěžovatelka se žádostí o poskytnutí informace domáhala „*poskytnutí seznamu typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy vozidla CITROËN C4, modelu vyráběného od roku 2004 do roku 2010, pro které bylo žalovaným vydáno schválení technické způsobilosti*“ a také „*poskytnutí informace, jaké dokumenty byly držitelem žalovanému předloženy jako podklad pro vydání rozhodnutí o schválení technické způsobilosti těchto typů systémů, konstrukčních částí a výbavy*“. Žalovaný stěžovatelce ke druhé části žádosti poskytl katalog s tím, že žádný jiný dokument či seznam příslušenství nesloužil pro vydání rozhodnutí o technické způsobilosti předmětného vozidla, a proto požadovaný seznam odmítl poskytnout z faktických důvodů.

[20] Stěžovatelka přesto v kasační stížnosti vyjadřuje přesvědčení, že jí požadovaná informace existuje a žalovaný jí disponuje. Toto přesvědčení zakládá na tom, že informace je obsažena v katalogu a v příloze, na kterou odkazuje rozhodnutí o schválení technické způsobilosti.

[21] Zdejší soud předně konstatuje, že stěžovatelka si protiřečí, neboť tvrdí, že jí požadovaná informace nebyla poskytnuta, když současně dříve uvedla, že jsou tyto informace obsaženy v katalogu, který již obdržela. Pokud stěžovatelka v kasační stížnosti tvrdí, že požadovala poskytnutí informací bez ohledu na jejich formu, lze konstatovat, že pokud žalovaný jinými informacemi než informacemi obsaženými v katalogu nedisponoval, není na překážku splnění účelu zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud žalovaný splnil svoji povinnost zpřístupněním uvedeného katalogu stěžovatelce. Z podané žádosti neplyne, že by stěžovatelka požadovala poskytované informace například mechanicky utřídit, uvést do číslovaného seznamu podle stanoveného kritéria atd. Správní orgány nebyly v takovém případě povinny z katalogu vytvářet zvláštní seznam veškeré schvalované výbavy předmětného vozidla.

[22] K tvrzené existující příloze rozhodnutí o schválení technické způsobilosti nazvané „*základní technický popis schváleného vozidla nebo samostatného technického celku vozidla*“ bez dalšího označení, je nutno uvést, že ve správním spisu žádná taková příloha není založena. Je jistě nepatřičné, pokud uvedené rozhodnutí obsahuje celkově neurčitý odkaz na takovou přílohu (bez její jakékoli bližší specifikace). Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší spekulovat, z jakého důvodu zůstal uvedený neurčitý dovětek v rozhodnutí přítomen. Tomu odpovídá i tvrzení žalovaného o tom, že pokud samotná příloha není označena číslem, nebyla vydána. Proto ani z tohoto blanketního odkazu nelze bezpečně dovodit existenci stěžovatelkou požadovaného „*seznamu typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy vozidla*“. Zároveň však z uvedeného rozhodnutí jasně plyne, že podkladem tohoto typu rozhodnutí o schválení technické způsobilosti pro vozidla CITROËN byl katalog

značkového příslušenství jednotlivých typů vozidel včetně následných aktualizací, který byl stěžovatelce poskytnut

[23] Pro posouzení, zda by při vyhovění žádosti šlo o poskytnutí nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, k jejímuž poskytnutí povinné subjekty zásadně nejsou povinny, je rozhodující určení, zda žalovaný měl či neměl zákonem danou povinnost evidovat požadované informace. Stěžovatelka tuto povinnost dovozovala ze zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Městský soud vyjádřil názor, že žalovaný má povinnost evidovat informace o schváleném typu silničního vozidla, systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku. Stěžovatelka z tohoto výkladu dovozuje vnitřní rozpornost napadeného rozsudku, jelikož požadovala tytéž údaje k předmětnému vozidlu a oproti názoru městského soudu je neobdržela. Ani v tomto bodě nelze stěžovatelce přisvědčit. Žalovaný stěžovatelce k její žádosti poskytl informace, které měl k dispozici, a zároveň šlo o údaje, které schválil rozhodnutím o schválení technické způsobilosti. Stěžovatelka tyto údaje neshledává jako dostatečné, neboť podle jejího názoru neobdržela údaje v rozsahu a kvalitě, kterou požadovala. Další údaje nad rámec těch, které byly schváleny, žalovaný stěžovatelce neposkytl, protože jimi nedisponoval a rovněž je třeba s ohledem na výklad § 15 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích konstatovat, že k tomu nebyl povinen. Tentýž výklad zaujal městský soud v napadeném rozsudku. Rozsudek městského soudu je konzistentní, není vnitřně rozporný, jak namítá stěžovatel, a obsahuje pečlivé vypořádání všech relevantních souvislostí nezbytných k závěru o zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

[24] Pakliže stěžovatelka požadovala detailnější údaje o typech, systémech, konstrukčních částech a výbavě vozidla, nepochybně by šlo vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný by v takovém případě musel pro stěžovatelku zjišťovat informace, kterými pro účely schvalování nedisponoval. Výklad pojmu „vytváření nových informací“ městský soud provedl v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[25] K přípisu stěžovatelky ze dne 5. 8. 2018, ve kterém poukazuje na odpověď žalovaného k jiné žádosti o informace ze dne 6. 7. 2018, je třeba připomenout, že v nynějším řízení o kasační stížnosti je přezkoumáván rozsudek městského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutím ministra žalovaného ze dne 2. 10. 2017, č. j. 29/2017-510-RK/4, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 4. 8. 2017, č. j. 325/2017-072-Z106/6 o odmítnutí poskytnutí informace o „seznamu typů, systémů, konstrukčních částí a výbavy vozidla“ z faktických důvodů. Stěžovatelka se žádostí o informaci ze dne 6. 7. 2018 domáhala informace, proti jejímuž vyřízení přípisem ze dne 23. 7. 2018 se může bránit v samostatném správním řízení.

[26] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[27] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení

pokračování

nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu